

som i Udkastets § 3 foreslaaet, udføres efter Auktation eller Accord, og Analogien af den citerede Lovbestemmelse kunde i saa Fald vel tale for, at $\frac{1}{4}$ af Omkostningerne derved forlods udrededes af Klitfogene, men dette vilde navnlig i de Sandflugtsdistricter, i hvilke større Strækninger maatte blive indtagne til Træplantning, kunne blive temmelig trykkende for Sognebeboerne, der kunne antages i Almindelighed at være uformuende, og man har derfor troet at burde foreslaae, at disse Omkostninger som andre Sandflugtsvæsenet i de enkelte Amter vedkommende Udgifter afholdes af Finantserne og de vedkommende Amtsrepartitionsfond i det ved Lov af 4de Marts 1857 bestemte Forhold.

Til § 2.

Ved Bestemmelserne i denne § har man meent at burde aabne Eieren Afgang til i enkelte Tilfælde, ligesom tidligere, at erholde sin Klit udleveret til fri Brug, naar der hverken med Hensyn til Sandflugt eller til nærværende eller fremtidig Træplantning eller af andre Grunde, findes Noget derimod at erindre. Ligesom imidlertid en saadan Afgang formeentlig bør indskrænkes til Strækninger, paa hvilke ingen Træcultur er udført eller paatænkt, saaledes bør det formeentlig ogsaa overlades til Ministeriet at fastsætte de Betingelser, saasom med Hensyn til Fredningen, Controllen og deslige, under hvilke en saadan Overlevering kan tilstedes. Man har heller ikke anseet det fornødent at betage Kliteierne den dem paa de i de indfredede Klitter liggende Lavninger indrømmede Ret til Høstet, da samme som oftest maa være Beboerne i disse Egne af særdeles Interesse. Derimod er det en Selvfølge, at Græsning endog mindre nu end tidligere kan taales paa saadanne Strækninger, da Beplantningen i de tilgrændsende til Skovcultur indtagne Klitter derved vilde være udsat for Beskadigelse og Udælgelse.

Til § 4.

Den i nærværende Paragraph indholdte Bestemmelse, hvorefter det Udbytte, som ved

Træculturen paa Klitterne maatte indvindes, skal deles i tvende lige Dele, af hvilke den ene Deel tilfalder Finantserne og vedkommende Amtsrepartitionsfond til Deling efter det i Lov af 4de Marts 1857 bestemte Forhold, vil være tilstrækkelig motiveret ved det billige Krav, disse Fond have paa at erholde noget Bederslag for de paa Cultiveringens anvendte Bekostninger. Hvad angaaer den anden Halvdeel af det ommeldte Udbytte, da har man formeent, at det vilde være forbundet med stor Vanskelighed at tildele enhver enkelt Lodseier Halvdelen af den Udbytte, som netop hans Lod kunde afgive, idet det som oftest ikke lader sig gjøre ved Udbygningen i en samlet Skovstrækning at henføre Udbygningen til de forskellige Lodder, som have frembragt den. Det turde derfor være det Naturligste, saaledes som i Paragraphen foreslaaet, at fordele Provenuet af en samlet Skovstrækning mellem de paa gjældende Eiere i Forhold til de under samme indtagne Lodders Areal.

Til § 5.

Saalænge Erfaringen endnu ikke har vist, hvorledes Forholdene ville udvikle sig, naar de i Udkastet foreslaaede Forandringer indtræde og navnlig saalænge det ikke vides, hvor store Strækninger der efterhaanden vilde blive at indtage til Træplantning, bør der neppe gives den Mand, hvem i Henhold til det ovenfor Anførte Tilsynet med Sandflugtsvæsenet og navnlig med Træplantningen i de i Udkastet ommeldte 4 Amter samt paa Anholt agtes overdraget, nogen fast Stilling, og man har derfor anseet det for rettest i nærværende Paragraph at foreslaae, at han ikke skal have kongelig Udnævnelse, men ansættes af Indvandringsministeriet. Ifølge Lov af 4de Marts d. A. skulle Lønningerne til de locale Sandflugtsbestyrkere fra 1ste April 1858 udredes amtsviis med $\frac{7}{10}$ af Statskassen og med $\frac{3}{10}$ af vedkommende Amtsrepartitionsfond; paa denne Maade vilde imidlertid den her nævnte Functionairs Løn og Diæter vanskeligt kunne udredes, efter som man savner en Maalestof, hvorefter de dertil fornødne Beløb kunne fast-